

Kerkdienst Janskerk 22 januari 2017

Thema: Jezus spreekt visserslatijn- net anders

Lezing: Lucas 5: 1-11

Voorganger: ds. Jasja Nottelman

Inleiding

Wat is het wonder in dit verhaal: dat er zo overvloedig veel vis gevangen wordt of dat vissers zomaar hun werk in de steek laten en Jezus volgen? Allebei misschien? Simon Petrus denkt klein over zichzelf en gaat toch achter Jezus aan. En zijn bootje is dan al de leerstoel van Jezus geworden, met aanschouwelijk onderricht: zoals op mensonmogelijke wijze veel vis gevangen wordt, zullen ook mensen zich laten opvangen door het verhaal van Jezus. Verstaan wij dit visserslatijn?

Overweging

Het is een indringend lied, dat we net zongen:

'Mijn gesloten grenzen, mijn kortzichtigheid, breng ik voor U, maak ze tot een ruimte.'

Over onmacht gaat het, over wat verlamt, over kwijtgeraakt vertrouwen, over angst en het smachten naar geborgenheid.

Dat het omgebogen wordt tot een sterkte, tot verlangen.

Om zo geborgen te zijn in de dragende handen van de Eeuwige.

Het is een lied dat raakt aan een diep verlangen van mensen.

Het verlangen om gezien te worden met alles waar je bang voor bent en alles waar je naar verlangt.

Want de angst en de vrees neemt vaak de overhand. En dat is ook niet zo gek.

Zeker als je kijkt naar wat er in de wereld gebeurt. Als er mensen aan de macht komen die zich zo uitspreken dat de rillingen je over de rug lopen. Als er gesproken wordt over wij tegenover zij, als 'wij' op de eerste plaats staat zonder dat er ruimte is voor anderen.

Als er zonder enige spoor van respect, laat staan van liefde wordt gesproken over de degenen die zijn voorgedaan. Dat boezemt angst in, dan groeit het gevoel van onveiligheid, van onvrijheid.

In deze wereld leven we

én we weten ook van onszelf dat we niet altijd open staan voor anderen, dat we regelmatig muren optrekken, zodat de ander niet te dichtbij kan komen. Dat we zelf kortzichtig kunnen zijn en strakke grenzen trekken als het gaat om mijn en dijn.

Met dat alles in ons hoofd en in ons hart lezen we dan het verhaal van Jezus en de vissers op het meer.

Een wonderlijk verhaal vol visserslatijn en dan toch ook weer 'net anders'.

De vissers zijn in de buurt van de oever van het meer. Het was een beroerde nacht geweest, want ze hadden hard gewerkt, maar niks gevangen.

Uiteraard mag Jezus gebruik maken van de boot wanneer blijkt dat dat handig is. Ze hebben immers niet veel te doen, er hoeft geen vangst aan wal gebracht worden.

Jezus kan door op het water te zijn de menigte mensen goed toespreken, het zal wel een prachtige akoestiek hebben gegeven. Met de bergen en het meer achter hem als klankbord.

Als Jezus uitgesproken is volgt er bijzondere dialoog.

Jezus zegt tegen de vissers dat ze naar diep water moeten gaan en daar hun netten uit moeten gooien. Simon gaat er niet meteen van uit dat hij er wel verstand van zal hebben. En dat lijkt me ook wijs. Hij staat misschien zelf wel in een lijn van vele vissers met enorm veel ervaring. Tenslotte is Jezus een schriftgeleerde, hoogstens dat hij een beetje verstand heeft van meubelmaken, maar daar blijft het ook bij.

Maar Simon zegt wel meteen: Maar als u het zegt, zal ik de netten uitwerpen. Hij stapt over zijn eigen eerste aarzeling heen. Klaarblijkelijk spreekt Jezus met gezag. En dat gezag heeft Simon op een andere manier al eerder ervaren. Een hoofdstuk eerder heeft Jezus de moeder van Simon genezen van een zware koorts.

Met dat de netten uitgeworpen worden wordt er heel veel vis gevangen. Overvloedig veel, zodat de boten bijna zinken.

Een indrukwekkende gebeurtenis die maakt dat Simon op zijn knieën valt en zegt dat Jezus weg moet gaan van hem: Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens. Het klinkt een beetje hetzelfde als wat Johannes, de voorbode van Jezus eerder zegt: 'Ik ben het niet waard om zijn schoenriem los te maken.'

Een erkenning van de grootheid van Jezus en daarbij jezelf zo klein maken, dat je het niet waard bent bij Jezus in de buurt te zijn, laat staan dat je een belangrijke rol zou spelen in de voortzetting van Jezus' werk!

Uit het grootse van het wonder en het overweldigende volgt de uitnodiging van Jezus: 'Wees niet bang: voortaan zul je mensen vangen.'

En ze laten alles achter en volgen Jezus.

Het is een verhaal dat uitdaagt over grenzen heen te kijken. Het is behoorlijk 'out-of-your-comfortzone'.

Het kijken over de grenzen heen van het in eerste instantie onmogelijke.

Om voorbij je angst en vrees te denken en te handelen.

Ik moest denken aan twee voorbeelden.

Het eerste is de missionair-diaconale leefgemeenschap die nu woont op Oudegracht 35, vlak naast ons als EUG. Zij krijgen vanmiddag de zegen mee op het pad dat zij met elkaar zullen gaan. Dat zal gebeuren vanuit de kapel van de zusters Augustinessen, hun buurvrouwen met wie ze het inmiddels goed kunnen vinden.

Het is een waagstuk: te besluiten om zo samen te leven dat je ook daadwerkelijk je laat gezeggen door de ander. Dat je je wilt laten kennen en dat je samen je leven en je geloof wil delen.

Om van daaruit de stap naar buiten te maken en te onderzoeken wat je met elkaar voor de buurt waarin je woont zou kunnen betekenen.

Al zoekend op welke manier je Jezus wil volgen, wat dat concreet betekent in deze wereld.

Het andere waar ik aan moet denken is het project van het landelijk studentenpastoraat dat Borders & Bridges heet. Binnenkort gaat het van start, hier in de Janskerk.

Een project waarin we met elkaar, studenten en pastores willen nadenken over grenzen en bruggen. waar houden we onszelf tegen en waar liggen mogelijkheden tot echte ontmoeting, tot het je uitspreken, tot dat doen waar het werkelijk om gaat in het leven.

Voor de startbijeenkomst hebben we Bright Richards uitgenodigd, voor mij een inspirerend voorbeeld; als voormalig vluchteling zet hij zich met tomeloos enthousiasme en energie in voor jonge vluchtelingen met New Dutch Connections.

De vissers lieten alles achter en volgden hem. Jezus appelleert aan een verlangen, er wordt iets aangeraakt waardoor er ruimte ontstaat, voorbij angst en vrees. De uitnodiging van een bevrijd leven open naar anderen toe.

Zo moge het zijn.